

τῆς νεάνιδος ἀφέλεια, ὅφ' ὄλην τὴν αἰγλήν τῆς ἡγεμονικῆς μεγαλειότητος, ἐνεθάρρυνε διὰ διαρκοῦς ἰλαροῦ μειδιάματος τὸν εὐπετερον ὄμιλον, ὅστις ἤρχετο καὶ παρήρχετο στροβιλλίζων ἐνώπιόν της. Ἐφόρει χαριεστάτην μελανὴν ἐσθῆτα, διάκοσμον διὰ βαρυτίμων λευκῶν τοιχάπτων καὶ ὄμμαθου ὄλου ἀδαμάντων, φαντάζεσαι δέ, πόσον ἡ ἀνθηρὰ αὐτῆς χοροῖά ἀνεδεικνυτο ἔτι ἀνθηροτέρα ὑπὸ τῆς ἀυαυρᾶς ἐκείνης ἀναβολῆς. Γνωρίζεις βεβαίως, σὺ ἡ παρισινή, πόσον τὰ μελανὰ φορέματα εἶνε ἐφέτος τοῦ συρροῦ κατὰ τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἐσπερίδας, ἀγνοεῖς ὅμως, ὅτι καὶ ἡμεῖς, αἱ ὁσημέραι τελειοποιούμεναι, κατηντήσαμεν πλέον τόσον ἐνήμεροι εἰς τοὺς νόμους τοῦ **K. Worth**, ὥστε μετεφυτεύσαμεν ἤδη τὰς μελανὰς ἐσθῆτας ἐν Ἀθήναις, χωρὶς ν' ἀφήσωμεν νὰ παλαιώσῃ οὐδ' ἓνα κἄν χειμῶνα ὁ συρμός των. Οὕτω δὲ πλησίον τῆς βασιλικῆς τέσσαρες ἄλλαι μελαναὶ ἐνδυμασίαι ἀνέπτυσον, ἄλλη μὲν τὰ λευκά της τρίχρητα, ἄλλη δὲ τοὺς διανθεῖς τῆς στεφάνους, καὶ ἄλλη τοὺς πολυχρώμους θυσσάνους της, ἀλλ' ἦσαν ὅμως ὅλαι σχεδὸν ἀκοῦφοι καὶ ἐξήτημένοι, προκαλοῦσαι μὲν τὸ βλέμμα ἀλλὰ μὴ εὐχαριστοῦσαι αὐτό. Περὶ ἄλλων φορεμάτων μὴ μ' ἐρωτᾶς. *Οχι διότι δὲν ἦσαν ὡραῖα. Τούναντιον ἦσαν ὡραιότατα, πλουσιώτατα, βαρυτιμώτατα τὰ πλείστα. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα σοῦ λέγω: μὴ μ' ἐρωτᾶς. Δὲν ἤξεύρω ποῖον εἶνε τὸ ἰδικόν σου φρόνημα· τὸ κατ' ἐμὲ ὅμως λυπούμαι φοβερά, καὶ ἐλεεινολογῶ τὸν τόπον μας καὶ τὸ μέλλον του, ὁσάκις βλέπω εἰς ποῖον ὕψος πολυτελείας ἀνήγαγε τὴν ἐνδυμασίαν μας ἢ οὕτω καλουμένη—ἀλλὰ κακῶς ἐννοουμένη—κοινωνικὴ ἀνάγκη. Τὸ βλέπω δὲ δυστυχῶς πολὺ συχνὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο, καὶ εἰς τὸν τελευταῖον ἀνακτορικὸν χορὸν τὸ εἶδον τοσοῦτον ἀνεπτυγμένον, ὥστε αἱ λυπηραὶ σκέψεις, τὰς ὁποίας μοῦ ἐγέννησε, μ' ἐρρίψαν εἰς δυσθυμίαν παράδοξον, τὴν ὁποίαν μάτην προσεπάθησα ν' ἀποδιώξω καθ' ὄλην τὴν ἐσπέραν. Ἀνελογίσθην τοὺς δυστυχεῖς συζύγους τῶν κυριῶν, αἵτινες ἔφερον χιλίων φράγκων ἐσθῆτας εἰς τὴν ῥάχιν των, τοὺς ταλαιπώρους πατέρας τῶν δεσποινίδων, αἵτινες ἔσυρον διὰ τῆς αἰθούσης τὰς πλουσίας καὶ μακρὰς οὐρὰς πολυτελῶν μεταξωτῶν φορεμάτων, ὧν ἦτο πρόδηλος ἡ παρισινὴ καταγωγὴ, καὶ εἶπον κατ' ἐμαυτὴν. . . —περιττὸν νὰ σοῦ τὸ ἐπαναλάβω, διότι καμμίαν βεβαίως δὲν θὰ ἔχεις ὄρεξιν ν' ἀναγνώσῃς τὰς μελαγχολικὰς σκέψεις τῆς πρεσβυτιζούσης φίλης σου.

Τώρα θὰ μ' ἐρωτήσῃς βεβαίως: ποῖαι ἦσαν αἱ ὡραιότεραι τοῦ χοροῦ, διότι σὺ, —τὸ γνωρίζω— δὲν ἀρκεῖσαι εἰς τὴν ἐρώτησιν: «ποῖαι ἦσαν αἱ ὡραιότεραι toilettes», ἥτις μόνη σήμερον εἶνε τοῦ συρροῦ ἐν Ἀθήναις. Ἡ ἀπάντησίς μου θὰ ἦνε ἀπαράλλακτος μὲ τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁ-

ποῖαν ἔδωκα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ ἴδιόν σου ἐρώτημα. Ἡ Κυρία Κ., ἡ Κυρία Λ., καὶ πᾶσαι, κατὰ δεύτερον λόγον, αἱ ἄλλαι. Συλλογὴν ὡραίων γυναικῶν δὲν ἔχει δυστυχῶς ἄφθονον ἢ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα, καὶ τὴν πλειάδα ἐκάστου χοροῦ καὶ πάσης ἐσπερίδος ἀποτελοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ἴδια πρόσωπα.

Τὸ δεῖπνον παρετέθη ἐνωρίτερον ἢ ἄλλοτε, περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ, ἧς ἐσύρθησαν αἴφνης, πρὸς δοθὲν σημεῖον, αἱ διὰ τῶν διαμέσων στηλῶν ἀνηρητημέναι αὐλαῖται, καὶ ἀπεκάλυψαν διὰ μιᾶς τὰς ἐστρωμένας τραπέζας, ὧν ἡ κτινοβόλουν τὰ χρύσταλλα ὑπὸ τοὺς πολυφώτους λυχνούχους. Ἐγένετο τότε. . . ἡ φοβερὰ ἔφοδος, καὶ μετὰ μικρὸν πάταγος σιγῶν συγκρουομένων διεδέχθη τοὺς σιγήσαντας φθόγγους τῆς ὀρχήστρας τοῦ κ. Σάϊλερ. *Οτε ὁ πάταγος ἐκεῖνος ἐκόπασεν, ἤκουσα τινὰς σχολιάζοντας τὰ τοῦ δεῖπνου, καὶ παραπονομένους, ὅτι οἱ κοῦρκοὶ δὲν ἦσαν ἀρκετὰ παχεῖς οὐδ' ὁ καμπανίτης λίαν ἄφθονος. Οἱ παραπονοῦμενοὶ ἦσαν γνωστοὶ μοι· γνωρίζουσα δὲ, ὅτι οἱ κοῦρκοὶ καὶ ὁ καμπανίτης δὲν ἔχουσι συνήθη των διαμῶν τὰς τραπέζας των, ἐμειδίσα καὶ σχεδὸν ἀνεκάγχασον. Ἡ εὐάρεστος αὐτῇ τροπῇ διέλυσε τὴν προτέραν μου δυσθυμίαν, καὶ ὅτε ἐπέστρεψα εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐμειδίω ἀκόμη μὲ τοὺς δυσκόλους ἐκείνους συνδαιτυμόνας.

Σὺ χορεύεις; Πῶς δὲν μὲ γράφεις τίποτε;

ΣΟΦΙΑ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Παιδίον πρὸς τὸν πατέρα:

— Εἶπέ μου λοιπὸν, παπάκη, δικίαι αἱ κυρίαὶ φοροῦν φορέματα τόσον μακρὰ;

— Διὰ τὰ ἔχουν, παιδί μου, τὸ δικαίωμα νὰ τὰ σηκώνουν ὑψηλότερα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐν Παρισίοις ὁ τίμιος ἄνθρωπος ψεύδεται δεκάκις τῆς ἡμέρας, ἢ δὲ τιμία γυνὴ εἰκοσάκις τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου (l'homme du monde) ἑκατοντάκις τῆς ἡμέρας. Ποσάκις τῆς ἡμέρας ψεύδεται ἡ γυνὴ τοῦ κόσμου, τοῦτο οὐδέποτε ὑπῆρξε δυνατόν ν' ἀπαριθμηθῇ.

*

Πᾶσα οἰκογένεια ἔχει τὴν πληγὴν της, ὅπως πᾶν μῆλον τὸν σκόλωκά του. (H. Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ γενέσεως τῶν μαργαριτῶν ἀνεφάνησαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι πολλαὶ καὶ διάφοροι γνώμαι, ὧν ἐπὶ πλεῖον ἐπεκράτησεν ἡ ποιητικώτερα, καθ' ἣν σταγόνες δρόσου εἰς τὸ ἐνδότερον τῶν κογχυλίων εἰσδύομεναι γεννῶσι τοὺς μαργαρίτας. Οἱ μαργαρίται σύγκεινται ἐκ τῆς αὐ-

τῆς οὐσίας καὶ ὁ τῶν κογχυλίων φλοιός· γεν-
νῶνται δὲ διὰ τῆς περιφλοιώσεως ἑτερογενῶν
σωμάτων, εἰς τὰ κογχύλια εἰσδυομένων, ἀμ-
μου, παρασίτων κλπ. Τῶν μαργαριτῶν ἡ χρῆ-
σις φαίνεται ἀρχαιοτάτη, διότι παρὰ τῆ Ἰώβ
καὶ Σολομῶντι ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ τῆς σοφίας κτῆσις
εἶνε τιμιωτέρα μαργαριτῶν. Ἡ Κλεοπάτρα ἐ-
φόρει ἐνώτια ζεύγος μαργαριτῶν, ἀξίας 3,190,
000 φράγκων. Κατὰ τοὺς ἱστοριογράφους ἡ πε-
ρικαλλὴς αὐτῆ τῆς Αἰγύπτου ἀνασσα ἐν πολυ-
τελεῖ γεύματι, δοθέντι εἰς τιμὴν τοῦ Ἀντω-
νίου, ἀνέλυσε μαργαρίτην ἐντὸς ὄξους καὶ κα-
τέπειν οὕτω 1,500,000 φρ. Κατὰ τοὺς φυσιολό-
γους τοῦτο φαίνεται ἀπίστευτον, διότι ὁ μαρ-
γαρίτης δὲν ἀναλύεται ἐντὸς ὄξους ἀπὸ μιᾶς εἰς
ἄλλην στιγμὴν, ἀλλὰ ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ
κατὰ στρώματα· ἔπειτα ἡ ἐν αὐτῷ λανθάνουσα
ἐνόργανος οὐσία ὀγκοῦται τοσοῦτον, ὥστε μετὰ
τὴν ἀνάλυσιν γίνεται ἰσομεγέθης τῷ προτέρῳ
μαργαρίτῃ· τελευταῖον ἡ τοῦ ὑγροῦ γεῦσις ἦτο
τοσοῦτον πικρά, ὥστε θὰ ἐφθειρε τὴν ἀβρᾶν καὶ
εὐαίσθητον ὑπερφάν τῆς βασιλείσεως. Οἱ Ῥω-
μαῖοι εἶχον ἀληθῆ μανίαν μαργαριτῶν. Τῆ μη-
τρὶ τοῦ Βρούτου καὶ ἀδελφῇ τοῦ Κάτωνος Σερ-
βιλία ἐδώρησατο ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ μαργαρίτην
τιμώμενον 1,200,000 φράγκων. Διὰ μαργαρι-
τῶν ἐκόσμουσαν αἱ Ῥωμαῖαι δέσποιναι βραχιόνας,
ὤμους καὶ κόμην. Ἡ τοῦ Καλιγόλα σύμβιος
Λολλία Παουλίνα ἐφόρει κόσμον μαργαριτῶν
8,000,000 φρ. καὶ ὁ αὐτοκράτωρ δὲ ἐκαλλώπιζε
δι' αὐτῶν τοὺς ἀβροὺς πόδας του. Ὁ Νέρων,
ὁσάκις ἦτο ἐκβεβακχευμένος, διέσπειρε βροχη-
δὸν μαργαρίτας τοῖς αὐλικοῖς του. Ὁ περιηγη-
τῆς Ταβερνιὲ ἐπώλησε τῷ Σάχη τῆς Περσίας
μαργαρίτην ἀντὶ 2,700,000 φράγκων· Φίλιπ-
πος ὁ Β' τῆς Ἰσπανίας εἶχε μαργαρίτην ἔλ-
κοντα 250 κερᾶτια, τιμώμενον δὲ 800,000
φράγκων. Ὁ νῦν Σάχης τῆς Περσίας ἔχει ὀρ-
μαθὸν μαργαριτῶν, ὧν ἕκαστος εἶνε ἰσομεγέ-
θης λεπτοκαρπύ. Ἀθῆνος μαργαριτῶν ἀλιεῖα
ἐνεργεῖται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κοντάσης παρὰ
τὴν νῆσον Κέβλαν· ἀλλ' οἱ μισθωταὶ ὑποχρεοῦν-
ται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐκμεταλλεύωνται
κατ' ἔτος μίαν ῥητὴν αὐτοῦ μερίδα, ἀπὸ Φε-
βρουαρίου μέχρις Ἀπριλίου. Ἀμα δοθέντος τοῦ
συνθήματος, ἀποπλέουσιν αἱ λέμβοι περὶ μέσας
τὰς νύκτας καὶ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν πρὸς ἄν-
θρον κατὰ τὸ περιόρθρον, μένουσι δὲ ἐκεῖ μέχρι
μεσημβρίας ἐργαζόμεναι, ἀπεκδεχόμεναι τὴν
αὔραν, ἥτις τὰς ἐπανάγει ἡμέρα εἰς τὴν ξηρᾶν.
Ἐν ἐκάστῃ λέμβῳ εἶνε 20 ἐργάται, ὧν οἱ μὲν
10 κωπηλατοῦσιν, οἱ δὲ ἕτεροι εἶνε ἀριστοὶ
δύται καὶ κολυμβηταί. Καταδύονται εἰς τὸ
ὑδωρ βαθύτερον τῶν 12 μέτρων πατοῦντες εἰς
βαρὴν λίθον δεδεμένον διὰ σχοινίου, οὗ τινος ἡ
ἐτέρα ἄκρη ἀνήρτηται ἀπὸ τῆς λέμβου. Διὰ τῶν
δακτύλων τοῦ δεξιοῦ ποδὸς κρατοῦσι τὸ σχοι-

νίον, διὰ δὲ τῶν τοῦ ἀριστεροῦ δίκτυον· διὰ τῆς
δεξιᾶς χειρὸς κλείουσι τοὺς ῥόθωνας, κρατοῦσι
δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἕτερον σχοινίον, δι' οὗ δι-
δουσι σημεῖον ὅτι θέλουσι νὰ ἀναβῶσι. Κατα-
βάντες εἰς τὸν πυθμένα, συλλέγουσιν εἰς τὰ
δίκτυα ὅσον δύναμιν πλείους κόγχας· ἀναβάν-
τες δὲ ἐπὶ τὴν λέμβον, κατακλίνονται πρηνεῖς,
ἐξερεύγονται αἶμα ἐκ τοῦ στόματος, τῆς ῥινὸς
καὶ τῶν ὠτων, ἀναπαυθέντες δὲ ὀλίγον ἐπανα-
λαμβάνουσι τὸ αὐτὸ ἔργον πεντάκις καὶ δεκά-
κις. Ὑπὸ τῆ ὑδατι μένουσι δύο μόνον λεπτά·
ἀλλὰ καὶ ὁ βραχὺς οὗτος χρόνος φθίρει τὴν ὑ-
γείαν των. Οἱ πλείστοι ὀφθαλμιῶσιν, ἔχουσι
πληγὰς καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καὶ ἀποθνήσκουσι
νεοὶ ὑπὸ ἀποπληξίας, ἐὰν μὴ ἀπορροφηθῶσι ὑπὸ
τινος κήτους, καθ' οὗ οὐδὲν ἰσχύουσιν αἱ ἐκ τοῦ
προτέρου ἐπρωδαί των. Αἱ κόγχαι τίθενται ἐντὸς
τάφρων, ἵνα ξηρανθῶσι καὶ διαλυθῶσι· μετὰ
τοῦτο περισυλλέγονται οἱ μαργαρίται ἐκ τῆς ἀμ-
μου καὶ λαμβάνουσι θαυμασίαν σιλπνότητα. Ὁ-
ραῖοι μαργαρίται ἀλιεῦνται πολλαχοῦ τοῦ Εἰ-
ρηνικοῦ ὠκεανοῦ· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀριστοὶ τῆς Καλι-
φορνίας καὶ Ταβίτης εἶνε πολλῶ ἐνδεέστεροι
τῶν Ἰνδικῶν. Διὰ τῆς χημικῆς κατασκευάζον-
ται νῦν μαργαρίται δυοῖότατοι πρὸς τοὺς φυ-
σικούς τὸ χρῶμα καὶ τὴν σιλπνότητα, ὑπο-
δεέστεροι δὲ τὸ βάρος. Π

ἢ Ἀπίστευτος εἶνε ὁ ζῆλος, μεθ' οὗ ἐν
Ἀγγλίᾳ περιθάλλονται οἱ ἵπποι καὶ διενερ-
γοῦνται αἱ ἵπποδρομίαι, ἀπίστευτα δὲ καὶ τὰ
ἀπονερόμενα τοῖς νικῶσιν ἔπαθλα. Δύο πῶλοι
τοῦ ἐκ Γαλλίας δρομικοῦ ἵππου «Φλαγεολέτ»
διετράνωσαν τὸ ὑψηλὸν τοῦ γένους τῶν διὰ
κέρδους 18,000 λιρῶν.

ἢ Ἐκ τῶν παλαιότερων εὐρωπαϊκῶν νομι-
σμάτων οὐδὲν διεδόθη ταχύτερον, εὐύτερον καὶ
διαρκέστερον ἢ τὸ τάληρον τῆς αὐτοκρατείας
Μαρίας Θηρεσίας. Ὀλίγα ἔτη ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον
ἐκόπη ἐδέσποσε πασῶν τῶν ἐμπορικῶν συναλ-
λαγῶν τῆς Ἀνατολῆς· ἐντεῦθεν δὲ εἰσῆλασεν
εἰς Δαρφούρ, Ἀνω Αἴγυπτον, Σαναάρ, Ἀβυσι-
νίαν, Ζανζιβάρ, Ἀραβίαν καὶ ἄλλοις. Τῶν ἀ-
γρίων αἱ γυναῖκες ποιοῦνται χρῆσιν τῶν ταλή-
ρων τούτων ἀντὶ ἐνωτίων καὶ ἐγκολπίων κό-
σμων, ἐνίοτε δὲ τὰ προσκολλῶσιν εἰς δακτυ-
λίους καὶ καλύπτουσι μέγα μέρος τῆς χειρὸς.
Κατὰ τὰς πληροφορίας διαφόρων περιηγητῶν τὸ
αὐστριακὸν νόμισμα κατέχει πλέον τοῦ τριτη-
μορίου τῆς Ἀφρικῆς, ἥτοι 180,000 γερμανικῶν
τετραγωνικῶν μιλιῶν, ὅπου δὴ 70,000,000 ἀν-
θρώπων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγρίων, γινώσκουσι τὰ
ἔχνη τῆς μεγάλης αὐτοκρατείας. Ἐὰν προστε-
θῶσιν αἱ χῆραι τῆς μεσογείου, ἔνθα ὅμως κυ-
κλοφοροῦσι καὶ ἄλλα νομίσματα, τὸ θηρεσιανὸν
τάληρον εἶνε διαδεδομένον εἰς 200,000 γερ-
μανικῶν μιλιῶν καὶ εἰς 100,000,000 ἀνθρώ-
πων. Ἐπειδὴ οἱ Εὐρωπαῖοι ἀποικίαι συμπεριφε-

ρουσι πανταχοῦ τὸ ἴδιον νόμισμα, πιθανώτατον νὰ ἐλαττωθῆ σὺν τῷ χρόνῳ προΐοντι ἢ τοῦ θρησκειανοῦ ταλήρου κυκλοφορία, ἀλλὰ δὲν θὰ παύσῃ οὐδέποτε, μάλιστα παρὰ τοῖς ἡμιγροῖς λαοῖς. Ἐν τῇ νύφῃ Μαλάγα κυκλοφοροῦσι νομίσματα οὐ μόνον ἰσπανικά, ἀλλὰ μαυρικά, ῥωμαϊκά καὶ δὴ φοινικικά. Κατὰ δὲ τὸν Βούδ Δῶκινς πολλαχοῦ τῆς Ἰνδικῆς σῶζονται εἰσέτι νομίσματα Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου.

Ἐν τισὶ κόμαις τῆς νοτίου Πορτογαλίας νεῆνις μέλλουσα νὰ νυμφευθῆ συναντᾶται ὀλίγον πρὸ τοῦ γάμου κατὰ τύχην» πρὸς τὸν μελλοντομῶν της, οὗτος δὲ τὴν κολαφίζει καὶ κονδυλίζει ὅσον δύναται πλειότερον. Τὰ πρῶτα τοῦ ἔρωτος σημεία δὲν ἀποδέχεται ἡ νύμφη μετ' ἀνοχῆς, ἀλλὰ παντὶ σθένει πειράται νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἴσα τοῖς ἴσοις, οὐδενὸς τῶν παρατυγχανόντων τολμῶντος νὰ παρεμβῆ καὶ διαλύσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους. Ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς μονομαχίας κρίνεται κατόπιν πότερος θὰ ὑποτάσσεται ἐν πᾶσι τῷ ἑτέρῳ κατὰ τὸν ἔγγαμον βίον. Ὅμοιον τι διηγεῖται ὁ Αἰλιανὸς περὶ τῶν Σακῶν καὶ παρὰ τοῖς Ὅττεντόταις δὲ ὁ μὴ ἀνταγαπόμενος, ἀλλὰ περιφρονούμενος μνηστὴρ διαγωνίζεται πρὸς τὴν ἐρωμένην του, καὶ δὲν παύεται μαχόμενος πρὶν ἢ ἐκβιάσῃ τὴν ἀγάπην αὐτῆς. Ἡ συνήθεια τῶν Πορτογάλων καὶ ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν συνήθης χορὸς ἐν τῇ Γερνὸνδῃ τῆς Γαλλίας εἶνε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, λείψανα παναρχαίου ἐθίμου τῆς τῶν παρθένων ἀρπαγῆς καὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυπτάντων ἀγῶνων.

Ἐν Νέα Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐτελεύτησεν ὁ ἔμπορος Γοελέ, καταλιπὼν 20,000,000 δολλαρίων, ἤτοι 100,000,000 φράγκων ὡς ἔγγιστα. Ὁ πάππος τοῦ τελευτήσαντος ἠνοίξεν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐργαστήριον σιδηρῶν σκευῶν, ἐπίπλων, ἀγγείων κλπ. καὶ ἐπορίσατο βαθμηδὸν πλοῦτον μέγαν. Ὁ τούτου υἱὸς ἐξηκολούθησεν μὲν τὸ πατρῶον ἐπιτήδευμα, ἐκερδοσκοπήσεν δὲ καὶ ἐπὶ οἰκοπέδων ἐν χωρίοις, ἔνθα ἐμάντευσεν, ὅτι θὰ ἐστρώνουντο ὁδοὶ καὶ ἠγειρόντο συνοικίαι. Περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του ἦτο κύριος μακροτάτης οἰκιῶν σειρᾶς, ἀλλὰ σφόδρα ἔλυπετο ἀδυνατῶν νὰ ὑπερτερῶσῃ τὸν ἀντίτεχόν του Φανδερβιλτ ἔχοντα 500,000,000 φράγ. Ὁ παράδοξος ἀνὴρ δι' ὅλης μὲν τῆς πρώτης ἐπραγματεύετο μυρίας ὑποθέσεις· μετὰ δὲ μεσημβρίαν κατέγραφεν αὐτάς καὶ ἔβαλλεν εἰς τὰξιν τοὺς λογαριασμοὺς του. Κατόπιν ἐπορεύετο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς παρακαταθήκην τῶν κεφαλαίων του, ἀπερχόμενος δὲ οἰκαδὲ, ἐξειργάζετο αὐτὸς πρὸς διασκέδασιν ἐν ἰδίῳ χαλκουργεῖῳ παντοειδῆ μικρὰ σκευὴ σιδήρου ἢ χαλκοῦ.

Τελειωθέντος κατ' αὐτάς τοῦ ὑποβρυχίου τηλεγράφου ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς τὴν Βύελπιν Ἀ-

κραν διὰ τοῦ Ἄδεν καὶ τοῦ Ζανζιβάρ, πρώτη ἢ ἀνασσα Βικτωρία ἐχαϊρέτισε τηλεγραφικῶς τὸν σουλτάνον τοῦ Ζανζιβάρ, ὡς ἐξῆς: «Ἡ ἀνασσα συγχαίρει τῷ σουλτάνῳ τοῦ Ζανζιβάρ ἐπὶ τῇ τελειώσει τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς καὶ τῷ εὐχαριστεῖ ἐφ' ἣ παρέσχε βοήθειαν πρὸς ἔργον, ὅπερ, ὡς ἔχει δι' ἐλπίδος, πλειστον ὅσον θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Ἀφρικῇ». Ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησεν· «ὁ σουλτάνος ἐκομίσαστο τὴν χαριτόερωτον διακοίνωσιν τῆς Α. Μ., εὐχαριστεῖ εὐλικρινῶς ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις της, καὶ εὐχεται ὑπὲρ τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς εὐμερίας τῆς Ἀφρικῆς, ὑπὲρ ἧς θὰ ἐνεργῆ, ὡς τὸ πρόσθεν, ἐκ τῶν ἐνόντων. Καὶ αὐτὸς ἐλπίζει, ὅτι ἡ διὰ τηλεγράφου ἐπικοινωνία θὰ ἐμπεδώσῃ ἔτι μᾶλλον τὰς ὑφ' ἐστῶσας ἤδη φιλίας σχέσεις τοῦ Ζανζιβάρ καὶ τῆς Μ. Βρετανίας».

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ νὰ δεχθῶσιν ἀξιοπρεπῶς γυναικῆς τινες τὰ χροῖνιά των εἶναι ὁμολογουμένως ἐκ τῶν ὀδυνηρῶν ἐκείνων προβλημάτων, ἅτινα λαμβάνουσι διαστάσεις πολιτικοῦ ζητήματος. Δὲν πείθονται ὅτι ὁ τὰδε συρμὸς, τὸν ὁποῖον εὐρίσκουσιν ὄραιον, δὲν ταῖς εἶναι πλέον ἐπιτετραμμένους, ὅτι ὁ ἄλλος ἐκεῖνος, ὁ ἐμπρέπων εἰς τὴν νεότητα, δύναται νὰ τὰς καταστήσῃ γελοίας.

Ἀφοῦ ἄπαξ παρέκαμψε τὰ 30 ἔτη, τὸ φοβερόν ἀκρωτήριο, καὶ ἡ δροσερότης τῶν παρεῖων της μετώκησεν εἰς τὰς παρεῖας τοῦ θυγατρίου της, ἡ ἐξέφρων γυνὴ, ἡ γυνὴ ἡ ἐνοοῦσα τί ἐστὶ γυνεῖα φιλαρέσκεια, πρέπει νὰ ἀλλάξῃ τρόπον ἐνδυσμασίας συναρμολογοῦσα αὐτὴν πρὸς τὸν νέον τύπον τοῦ κάλλους της. Χροιά τις ἐμβριθείας πρέπει νὰ ἐπιστρωθῇ εἰς πάντα τὰ περὶ αὐτὴν, ὡς μυστηριώδες νέφος, ὅπισθεν τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ἀποσυρθῇ μικρὸν κατὰ μικρὸν, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀπολαύσῃ ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη χρόνον τῆς λεπτῆς ἡδονῆς τοῦ νὰ ἴναι περιπόθητος καὶ περιζήτητος.

Αἱ σοβαραὶ δέσποιναί ἄς ἀποφεύγωσι τὰ λευκὰ τρίχαπτα, (τὰ μαῦρα προσήκουσιν εἰς πᾶσαν ἡλικίαν) ἄς ἀναπληρώσωσι τὸ ἀνθηρὸν χρῶμα τῆς μεταξίνης ἐσθῆτος διὰ χρωμάτων ἀτελῶν καὶ ἡμισβέστων· ἄς μετριάσωσι τὴν περὶ τὴν κοπὴν τῶν ἐσθῆτων τόλμην καὶ ἄς μεταβάλωσι τὰ στολίσματα.

Πλειότερα (ὄχι κίβδηλα, ἐννοεῖται) τιμαλφῆ κοσμημάτων, σπανιώτεροι ταινίαι, ὀλίγα ἀνθη—ἰδοῦ τὸ ἀναπόφευκτον πρόγραμμα πάσης γυναικὸς, ἥτις ἀξιοῖ νὰ θεωρῆται καὶ νὰ ἐρωτᾶται μέχρι τέλους ὡς χρηστήριον καλαισθησίας καὶ φιλαρεσκείας νοήμονος.

Β.